

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

N:o 941—945

SISÄLLYS

N:o		Sivu
941	Laki asuntokauppalain muuttamisesta	3627
942	Laki merityöaikalain muuttamisesta	3630
943	Laki työajasta kotimaanliikenteen aluksissa annetun lain muuttamisesta	3632
944	Asetus museovirastosta annetun asetuksen 11 §:n muuttamisesta	3634
945	Asetus ammatillisen koulutuksen yleisistä toimikunnista ja koulutustoimikunnista	3635

N:o 941

Laki

asuntokauppalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 23 päivänä syyskuuta 1994 annetun asuntokauppalain (843/1994) 2 luvun 19 §:n 2 momentti, 4 luvun 14 §:n 2 kohta ja 18 § sekä lisätään 2 luvun 19 §:ään uusi 3 ja 4 momentti ja lukuun uusi 19 a ja 19 b § seuraavasti:

2 luku

Osakkeenostajan suojaaminen rakentamisvaiheessa

19 §

*Vakuusjärjestelyt perustajaosakkaan
suorituskyvyttömyyden varalta*

Edellä 1 momentissa tarkoitetun vakuuden antaja vastaa osakeyhtiölle ja osakkeenostajille kustannuksista, joista perustajaosakas tämän lain tai sopimuksen perusteella on vastuussa ja jotka ovat tarpeellisia osakeyhtiön asuin-, säilytys- tai huoltorakennuksessa ilmenevän 4 luvun 14 §:n 2—5 kohdassa tarkoitetun rakennusvirheen selvittämiseksi sekä virheen ja siitä rakennukselle aiheutuneiden vahinkojen korjaamiseksi. Lisäksi vakuuden antaja vastaa osakkeenostajan ja hänen perheenjäsentensä tarpeellisista ylimääräisistä asumiskuluista siltä ajalta, jona

asuntoa ei voida virheen tai vahingon taikka niiden korjaamisen takia käyttää. Vakuuden antajan vastuun rajoittamisesta säädetään 19 a ja 19 b §:ssä.

Jos virheen tai vahingon korjaamisesta aiheutuisi kohtuuttomia kustannuksia verrattuna virheen tai vahingon merkitykseen osakeyhtiölle ja osakkeenostajille, vakuuden antaja saa korjauskustannusten sijasta suorittaa virheen tai vahingon merkitystä vastaavan korvauksen.

Jos vakuus ei riitä kaikkien osakeyhtiölle ja osakkeenostajille kuuluvien korvausten kattamiseen, vakuuden määrä jaetaan yhtiön ja osakkeenostajien kesken korvaussaatavien mukaisessa suhteessa. Vakuudesta suoritettuja korvauksia ei voida vaatia takaisin.

19 a §

*Suorituskyvyttömyysvakuuden antajan
vastuunrajoitukset*

Edellä 19 §:ssä tarkoitetun vakuuden anta-

HE 58/1997
YmVM 7/1997
EV 114/1997

ja ei vastaa kustannuksista, joiden kattamiseen muut osakeyhtiön ja osakkeenostajien hyväksi asetetut vakuudet riittävät. Vakuuden antaja ei myöskään vastaa sellaisten virheiden kustannuksista, jotka olisi pitänyt havaita viimeistään 4 luvun 18 §:ssä tarkoitettussa vuositarkastuksessa tai, jos vuositarkastusta ei määräajassa toimiteta, sen toimittamiselle säädetyn ajan päättyessä. Sopimuksen perustuvasta perustajaosakkaan vastuusta vakuuden antaja ei vastaa siltä osin kuin perustajaosakas on sitoutunut voimassa olevan oikeuden mukaista laajempaan vastuuseen.

Asetuksella voidaan rajoittaa vakuudesta 19 §:n 2 momentin nojalla korvattavien asu-
miskulujen määrää. Asetuksella voidaan lisäksi säätää vakuuden antajan kokonaisvastuun enimmäismäärä. Määrät saadaan sitoa indeksiin siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

19 b §

Osakeyhtiön ja osakkeenostajan omavastuu suorituskyvyttömyysvakuudessa

Vakuuden antaja saa vähentää 19 §:n 2 ja 3 momentin mukaisesti määräytyvästä vastuustaan osakeyhtiön ja osakkeenostajan asetuksella säädetävän omavastuun tämän pykälän mukaisesti.

Vastuusta vähennetään osakeyhtiön omavastuu, jos rakennusvirhe ilmenee yhtiön kunnossapitovastuulle kuuluvissa rakennuksen osissa, ja osakkeenostajan omavastuu, jos virhe ilmenee hänen kunnossapitovastuulleen kuuluvissa rakennuksen osissa. Sen estämättä, mitä yhtiöjärjestyksessä määrätään kunnossapitovastuun jakamisesta, omavastuuta vähennettäessä sovelletaan asunto-osakeyhtiölain (809/1991) 78 §:n 2 ja 4 momentissa säädettyä vastuunjakoa.

Omavastuun saa vähentää kustakin rakennusvirheestä. Jos kuitenkin rakennusvirhettä selvittäessä tai korjattaessa havaitaan samassa rakennuksessa muita vakuuden antajan vastuuseen kuuluvia virheitä, omavastuu vähennetään vakuuden antajan vastuun yhteismäärästä. Jos tällaiset virheet ilmenevät osittain osakeyhtiön ja osittain osakkeenostajan kunnossapitovastuulle kuuluvissa rakennuksen osissa, vastuusta vähennetään vain osakeyhtiön omavastuu.

Omavastuumäärät saadaan sitoa indeksiin siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

4 luku

Uuden asunnon kauppa

14 §

Yleinen virhesäännös

Asunnossa on virhe, jos:

— — — — —
2) se ei vastaa niitä säännöksissä tai määräyksissä asetettuja vaatimuksia, jotka rakennuksen oli täytettävä rakennusvalvontaviranomaisen hyväksyessä sen käyttöönottetavaksi;
— — — — —

18 §

Vuositarkastus

Myyjän on järjestettävä vuositarkastus, jossa todetaan asunnossa ilmenneet virheet. Vuositarkastus on toimitettava aikaisintaan 12 kuukautta ja viimeistään 15 kuukautta sen jälkeen, kun rakennusvalvontaviranomainen on hyväksynyt rakennuksen käyttöönottetavaksi. Myyjän on ilmoitettava vuositarkastuksen ajankohdasta ostajalle vähintään kuukautta ja 2 luvun 19 §:ssä tarkoitettua vakuuden antajalle vähintään kahta kuukautta ennen sen toimittamista. Vakuuden antajan edustajalla on oikeus olla läsnä vuositarkastuksessa.

Myyjän on laadittava vuositarkastuksesta pöytäkirja, johon merkitään ostajan ilmoittamat sekä tarkastuksessa mahdollisesti havaittavat virheet. Ostajalle ja 2 luvun 19 §:ssä tarkoitettua vakuuden antajalle on varattava tilaisuus tarkastaa pöytäkirja ja esittää sitä koskevat täydennykset ja huomautukset kohtuullisessa vähintään kolmen viikon pituisessa ajassa pöytäkirjan tiedoksisaannista.

Jos vuositarkastusta ei toimiteta 1 momentissa säädettyssä ajassa, vakuuden antajalla on oikeus järjestää vuositarkastus myyjän kustannuksella. Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään vuositarkastukseen liittyvistä myyjän velvollisuuksista, koskee tällöin soveltuvin osin vakuuden antajaa.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Lain 2 luvun 19, 19 a ja 19 b §:ää ei sovelleta, jos kysymyksessä olevan yhtiön

asunto-osakkeita on ryhdytty tarjoamaan sovelleta, jos se, johon virheeseen perustuva ostettavaksi ennen mainittujen pykälien voimaantuloa. Lain 4 luvun 14 §:n 2 kohtaa ei vaatimus kohdistuu, on myynyt asunnon ennen tämän lain voimaantuloa.

Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 942

Laki**merityöaikalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 9 päivänä huhtikuuta 1976 annetun merityöaikalain (296/1976) 2 §, 4 luvun
 otsikko, 9 §:n 3 momentti ja 10 §,
 sellaisena kuin niistä on 2 § osaksi laissa 251/1987, sekä
lisätään lakiin uusi 9 a ja 19 a § seuraavasti:

2 §

Poikkeukset soveltamisalasta

Tätä lakia ei sovelleta työhön, jota tekee:
 1) sellaisen aluksen päällikkö, jossa päällikön lisäksi on toimessa vähintään kaksi henkilöä, paitsi mitä 9 a, 10 ja 19 a §:ssä säädetään;

2) konepäällikkö ja ylin perämies, milloin heidän työtään ei ole jaettu vahtivuoroihin, paitsi mitä 9 a, 10 ja 19 a §:ssä säädetään;

3) matkustaja-aluksen sellaisen talousosaston ylin esimies, jossa edellä mainitun esimiehen lisäksi on toimessa vähintään 15 henkilöä;

4) työnantajan perheenjäsen, ellei aluksessa ole vakituisesti työssä myös muita henkilöitä;

5) henkilö, joka saa palkkansa yksinomaan voitto-osuutena;

6) henkilö, joka tekee työtä aluksella vain sen ollessa satamassa;

7) henkilö, joka tekee vain tilapäistä työtä aluksen lukuun;

8) lääkäri, joka on otettu toimeen yksinomaan sairaanhoitoa varten; tai

9) henkilö, joka on toimessa:

a) valtion aluksessa, jota käytetään puolustus- tai merivartiotehtäviin; taikka

b) kalastusaluksessa, milloin alus on pyyntialueella.

4 luku

Ylityö ja lepoajat

9 §

Ylityön teettäminen

Ylityötä, joka korvataan 12 §:n 2 momentissa ja 14 §:ssä tarkoitetulla vastikkeella, ei oteta huomioon 2 momentin mukaista viikkoittaista ylityön enimmäismäärää laskettaessa.

9 a §

Vähimmäislepoajat

Työntekijälle on vuorokaudessa annettava riittävä, vähintään 6 tunnin ja alle 18-vuoti-

aalle työntekijälle vähintään 8 tunnin yhtäjaksoinen lepo. Säännöllistä päivittäistä ylityötä on vältettävä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, vahtia käyvälle henkilölle on annettava jokaisen 24 tunnin aikana vähintään 10 tunnin lepoaika. Lepoaika voidaan jakaa enintään kahteen jaksoon siten, että toisen jaksosta on kestettävä yhtäjaksoisesti vähintään 6 tuntia.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu lepoaika voidaan lyhentää enintään kahden peräkkäisen 24 tunnin aikana kerrallaan 6 tuntiin, jos työntekijälle annetaan jokaisen seitsemän vuorokauden ajanjakson aikana vähintään 70 tunnin lepoaika.

10 §

Poikkeukset ylityön teettämistä ja lepoaikoja koskeviin rajoituksiin

Edellä 9 §:n 2 momentissa ja 9 a §:ssä säädettyjä rajoituksia ei sovelleta ylityöhön, jota vaaditaan:

- 1) työn tekemiseksi, joka ehdottomasti on tarpeen ihmishenkeä, alusta tai tavaraa uhkaavan vaaran johdosta;
- 2) työn tekemiseksi, joka on tarpeen merilaissa (674/1994) säädetyn avun antamiseksi;
- 3) osallistumiseksi pelastus- ja palon-

Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 1997

sammutus- sekä muilla turvallisuusvälineillä pidettäviin harjoituksiin, joita toimeenpannaan sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään;

4) tarpeellisen vahtipalvelun suorittamiseksi satamassa;

5) satamaviranomaisten määräämän toimenpiteen suorittamiseksi;

6) sellaisen työn tekemiseksi, joka aiheutuu matkan kestäessä tapahtuneesta laivaväen vähenemisestä; tai

7) sellaisen työn suorittamiseksi, joka ei siedä viivytystä ja jota ei ole voitu suunnitella suoritettavaksi muuna ajankohtana.

19 a §

Vahtivuoroluettelo

Työnantajan on huolehdittava, että aluksella laaditaan vahtia käyvälle henkilöstölle työjaksoksi tai vähintään kahdeksi viikoksi kerrallaan vahtivuoroluettelo, josta käyvät ilmi henkilön nimi ja toimi aluksella sekä vahdin alkamis- ja päättymisajat. Vahtivuoroluettelon mahdolliset muutokset on tehtävä viivyttelämättä. Vahtivuoroluettelo on pidettävä nähtävänä aluksella näkyvällä paikalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 943

Laki**työajasta kotimaanliikenteen aluksissa annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työajasta kotimaanliikenteen aluksissa 26 päivänä maaliskuuta 1982 annetun lain (248/1982) 3 §:n 1 momentti, 10 §, 22 §:n 2 momentti ja 27 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 22 §:n 2 momentti laissa 409/1996 ja 27 §:n 1 momentti laissa 682/1995, sekä
lisätään lakiin uusi 12 a § seuraavasti:

3 §

Poikkeukset soveltamisalasta

Tätä lakia ei sovelleta työhön:

- 1) jota tekee aluksen päällikkö, jos aluksessa hänen lisäkseen on työssä vähintään neljä henkilöä, joista yhdellä on perämiehen pätevyys, paitsi mitä 10, 12 a ja 21 §:ssä säädetään;
- 2) jota tekee henkilö, joka saa palkkansa yksinomaan voitto-osuutena;
- 3) jota tekee työnantajan puoliso tai lapset;
- 4) jota tekee lääkäri, joka on otettu työhön yksinomaan sairaanhoitoa varten;
- 5) jota tehdään kalastusaluksessa, paitsi mitä 11 ja 12 §:ssä säädetään vähimmäislepoajoista;
- 6) jota tehdään uittokalustolla, uittoon käytettävää kuljetuskalustoa lukuun ottamatta; tai
- 7) jota tehdään valtion puolustus- tai rajavartiolaitoksiin käytettävässä aluksessa.

10 §

Poikkeukset ylityörajoituksista

Edellä 8 ja 9 §:ssä ja jäljempänä 12 a §:ssä säädettyjä rajoituksia ei sovelleta säännöllisen työajan ylittävään työhön:

- 1) jota on ehdottomasti suoritettava ihmishenkeä, alusta tai tavaraa uhkaavan vaaran vuoksi;
- 2) joka on tarpeen merilaissa (674/1994) säädetyn avun antamiseksi;
- 3) jota on tehtävä satama- tai vastaavan viranomaisen määräämän toimenpiteen suorittamiseksi; tai
- 4) joka aiheutuu työntekijäin ennalta arvaamattomasta vähentymisestä, jos aluksen miehistöä ei voida heti täydentää kohtuullisin toimenpitein.

12 a §

Vahtihenkilöstön vähimmäislepoaika

Sen estämättä, mitä 12 §:n 1 momentissa

säädetään, vahtia käyvälle henkilölle on annettava jokaisen 24 tunnin aikana vähintään 10 tunnin lepoaika. Lepoaika voidaan jakaa enintään kahteen jaksoon siten, että toisen jaksoista on kestettävä yhtäjaksoisesti vähintään 6 tuntia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu lepoaika voidaan lyhentää enintään kahden peräkkäisen 24 tunnin aikana kerrallaan 6 tuntiin, jos työntekijälle annetaan jokaisen seitsemän vuorokauden ajanjakson aikana vähintään 70 tunnin lepoaika.

Sellaisessa aluksessa, jossa sovelletaan kansainvälistä merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa vuoden 1978 yleissopimusta (SopS 22/1984), työnantajan on huolehdittava siitä, että vahtia käyvälle henkilöstölle laaditaan työjaksoksi tai vähintään kahdeksi viikoksi kerrallaan vahtivuoroluettelo, josta käyvät ilmi henkilön nimi ja toimi aluksella sekä vahdin alkamis- ja päättymisajat. Vahtivuoroluettelon mahdolliset muutokset on tehtävä viivyttämättä. Vahtivuoroluettelo on pidettävä nähtävänä aluksella näkyvällä paikalla.

22 §

Säännösten pakottavuus

— — — — —
Työ- tai virkaehtosopimuksella on kuitenkin

Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 1997

kin oikeus sopia toisin siitä, mitä 5—7 §:ssä, 8 §:n 2 momentissa sekä 11, 12, 13, 14, 16 ja 17 §:ssä säädetään. Tällaisia työ- tai virkaehtosopimuksen määräyksiä saa sopimukseen sidottu työnantaja soveltaa niihinkin työntekijöihin ja virkamiehiin, jotka eivät ole työ- tai virkaehtosopimukseen sidottuja, mutta joiden työ- tai virkasuhteissa muutoin noudatetaan asianomaisen sopimuksen määräyksiä.

27 §

Rangaistussäännökset

Työnantaja tai tämän edustaja, joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo 4—12 a tai 18—20 §:n säännöksiä, on tuomittava kotimaanliikenteen alusten työaikasäännösten rikkomisesta sakkoon. Vastuu työnantajan tai tämän edustajien kesken määräytyy rikoslain (39/1889) 47 luvun 7 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaan.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 944

Asetus

museovirastosta annetun asetuksen 11 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 1997

Opetusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä *muutetaan* museovirastosta 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun asetuksen (119/1992) 11 §:n 1 momentti seuraavasti:

11 §
Pääjohtajalta, hallintojohtajalta ja osastonjohtajalta vaaditaan käytännössä osoitettu johtamistaito sekä pääjohtajalta lisäksi johtamiskokemus.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.

Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Claes Andersson*

N:o 945

A s e t u s**ammattillisen koulutuksen yleisistä toimikunnista ja koulutustoimikunnista**

Annettu Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 1997

Opetusministerin esittelystä säädetään:

1 §

Yleistä

Opetusministeriön yhteydessä toimii eri alojen asiantuntijaeliminä ammatillisesti suuntautuneen koulutuksen suunnittelemista ja kehittämistä varten koulutuksen yleisiä toimikuntia ja alakohtaisia koulutustoimikuntia siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

Toimikuntien tehtävänä on edistää yhteistyössä opetusministeriön ja opetushallituksen kanssa koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta.

2 §

Koulutuksen yleiset toimikunnat

Koulutuksen yleiset toimikunnat ovat:

- 1) luonnonvara- ja ympäristöalan koulutuksen yleinen toimikunta;
- 2) teknillisten alojen koulutuksen yleinen toimikunta;
- 3) liikenteen alan koulutuksen yleinen toimikunta;
- 4) kaupan ja palvelujen alan koulutuksen yleinen toimikunta;
- 5) sosiaali- ja terveystieteiden alan koulutuksen yleinen toimikunta; sekä
- 6) opetus-, kulttuuri- ja liikunta-alojen koulutuksen yleinen toimikunta.

3 §

Luonnonvara- ja ympäristöalan koulutustoimikunnat

Luonnonvara- ja ympäristöalan koulutustoimikunnat ovat:

- 1) maatalous- ja ympäristöalan koulutustoimikunta; sekä
- 2) metsätalouden koulutustoimikunta.

4 §

Teknillisten alojen koulutustoimikunnat

Teknillisten alojen koulutustoimikunnat ovat:

- 1) kone- ja metallialan koulutustoimikunta;
- 2) sähkö-, elektroniikka- ja tietotekniikkaalan koulutustoimikunta;
- 3) kemian alan koulutustoimikunta;
- 4) rakennusalan koulutustoimikunta;
- 5) viestintäalan koulutustoimikunta;
- 6) tekstiili- ja vaatetusalan koulutustoimikunta;
- 7) paperi- ja puualan koulutustoimikunta;
- 8) elintarvikealan koulutustoimikunta; sekä
- 9) turvallisuusalan koulutustoimikunta.

5 §

Liikennealan koulutustoimikunnat

Liikennealan koulutustoimikunnat ovat:

1) auto- ja kuljetusalan koulutustoimikunta; sekä

2) merenkulkualan koulutustoimikunta.

6 §

Kaupan ja palvelujen alan koulutustoimikunnat

Kaupan ja palvelujen alan koulutustoimikunnat ovat:

1) matkailu-, ravitsemis- ja talousalan koulutustoimikunta;

2) rahoitus- ja vakuutusalojen koulutustoimikunta; sekä

3) kaupan koulutustoimikunta.

7 §

Sosiaali- ja terveystalouden koulutustoimikunnat

Sosiaali- ja terveystalouden koulutustoimikunnat ovat:

1) kuntoutusalan koulutustoimikunta;

2) terveystalouden koulutustoimikunta;

3) sosiaalialan koulutustoimikunta; sekä

4) kauneushoitoalan koulutustoimikunta.

8 §

Opetus-, kulttuuri- ja liikunta-alan koulutustoimikunnat

Opetus-, kulttuuri- ja liikunta-alan koulutustoimikunnat ovat:

1) opetusalan koulutustoimikunta;

2) taideteollisuusalan koulutustoimikunta;

3) musiikki-, teatteri ja tanssialan koulutustoimikunta; sekä

4) liikunta-alan koulutustoimikunta.

9 §

Muut alakohtaiset koulutustoimikunnat

Tarvittaessa voidaan opetusministeriön päätöksellä perustaa 3—8 §:ssä mainittujen koulutustoimikuntien lisäksi määrääjäksi muita alakohtaisia koulutustoimikuntia.

10 §

Toimikuntien toimiala

Koulutuksen yleiset toimikunnat ja koulutustoimikunnat käsittelevät tehtäviä, jotka

koskevat nuorten ja aikuisten ammatillista peruskoulutusta, opistoasteen koulutusta, ammattikorkeakouluopintoja ja yliopistoissa annettavaa ammatillisesti suuntautunutta koulutusta sekä ammatillista lisäkoulutusta.

Koulutuksen yleisten toimikuntien toimialaan kuuluvat erityisesti laaja-alaiset, koulutustoimikuntien toimialat ylittävät kysymykset. Koulutustoimikunnat käsittelevät pääsääntöisesti koulutusalaan liittyviä kysymyksiä.

11 §

Toimikuntien tehtävät

Toimikuntien tehtävänä on käsitellä tarvittaessa yhteistoiminnassa keskenään ammatillisesti suuntautuneen koulutuksen kehittämiseen liittyviä periaatteellisia kysymyksiä ja tässä tarkoituksessa:

1) seurata koulutuksen tarjonnan kehitystä ja tehdä työelämän kysyntään perustuvia arvioita koulutusmäärien kehityksestä sekä ennakoida koulutustarvetta koulutusasteittain ja -aloittain;

2) seurata ja ennakoida elinkeino- ja muun työelämän ammattien ja ammattitaidon vaatimusten kehitystä;

3) tuottaa koulutusrakenteen ja -sisältöjen kehittämiseksi tarpeellisia alakohtaisia selvityksiä ja esityksiä linjauksiksi, lukuun ottamatta yliopistoissa suoritettavia opintoja;

4) seurata koulutuksen ja työelämän tutkimusta ja tehdä ehdotuksia koulutussuunnittelua palvelevan tietotuotannon kehittämiseksi; sekä

5) tehdä ehdotuksia ja aloitteita ammatillisesti suuntautuneen koulutuksen kehittämiseksi sekä suorittaa opetusministeriön määräämät muut tehtävät.

Koulutustoimikuntien tehtävänä on lisäksi käsitellä opetushallituksen vahvistettavaksi kuuluvien opetussuunnitelmien ja näyttötutkintojen perusteet ja antaa muutoin toimialaansa kuuluvia lausuntoja.

12 §

Toimikuntien asettaminen

Opetusministeriö asettaa koulutuksen yleiset toimikunnat ja koulutustoimikunnat kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

13 §

Toimikuntien kokoonpano

Opetusministeriö kutsuu koulutuksen yleisiin toimikuntiin enintään 14 ja koulutustoimikuntiin enintään 10 jäsentä sekä kullekin jäsenelle henkilökohtaisen varajäsenen. Jäsenen ja varajäsenen tulee edustaa ainakin opetushallintoa, opettajia, työnantajia ja työntekijöitä. Työnantajien ja työntekijöiden edustajia tulee olla yhtä monta. Työnantajien, työntekijöiden ja opettajien edustajat nimitään alan keskeisimpien järjestöjen ehdotuksesta.

Toimikuntien kokoonpanossa tulee lisäksi ottaa huomioon eri koulutusasteet ja molemmat kieliryhmät.

Koulutustoimikunta voi jakaantua jaostoihin. Koulutustoimikunta nimeää jaostoon enintään viisi jäsentä. Jaoston puheenjohtaja ja jäsenet voivat olla toimikuntien ulkopuolisia henkilöitä.

14 §

Toimikuntien työskentely

Opetusministeriö määrää jäsenten keskuudesta koulutuksen yleisten toimikuntien ja koulutustoimikuntien puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä jaoston puheenjohtajan toimielimen toimikaudeksi.

Jos jäsen tai varajäsen eroaa kesken toimikauden, kutsutaan hänen tilalleen uusi jäsen tai varajäsen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Toimikunta tai jaosto kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta tai jos vähintään puolet jäsenistä sitä vaatii.

Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

15 §

Erinäiset säännökset

Toimikuntien tulee toimittaa vuosittain opetusministeriölle työsuunnitelma ja toimintakertomus.

Toimikuntien sihteereinä toimivat opetusministeriön määräämät ministeriön ja opetushallituksen virkamiehet.

Toimikuntien ja jaostojen sihteeri- ja toimistotehtävät hoidetaan opetusministeriössä ja opetushallituksessa virkatyönä, jollei ministeriö toisin määrää.

Toimikunnista ja niiden jaostoista on muutoin voimassa, mitä valtion komiteoista säädetään tai määrätään.

16 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.

Tällä asetuksella kumotaan koulutustoimikunnista 12 päivänä kesäkuuta 1992 annettu asetus (512/1992).

Tämän asetuksen mukaiset koulutuksen yleiset toimikunnat ja koulutustoimikunnat tulee asettaa siten, että niiden toimikausi alkaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1998. Tämän asetuksen voimaan tullessa toimivat koulutustoimikunnat jatkavat nykyisissä tehtävissään siihen saakka, kunnes tämän asetuksen mukaisten toimikuntien toimikausi alkaa.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 941—945, 1 1/2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997